

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120302862
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6120302862.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., zastúpená E. F. E., so sídlom G. H. XXXX/XXX, I. I., A.: XX XXX XXX, o zaplatenie 3.718,86 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 11Csp/31/2020-182 zo dňa 13. júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a vo výroku III. o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24,86 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 25.06.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 98,66 %, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanej k rukám jej zástupcu vo výške, ktorú určí samostatným uznesením súdny úradník tohto súdu po právoplatnosti tohto rozsudku, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 3 718,86 Eur s príslušenstvom. Medzi stranami sporu (právnym predchodcom žalobcu a žalovanou) vznikol právny vzťah založený zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.12.2011, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5 000 Eur, ktorý mala splácať v 120 mesačných splátkach po 76,59 Eur, celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 8.870,05 Eur. Vychádzajúc z uzatvorenej úverovej zmluvy a vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaná čerpala finančné prostriedky vo výške 5 000 Eur a celkovo uhradila na úver sumu 4 975,14 Eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.03.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a výzvou zo dňa 26.03.2019 žalovanú upozornil, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy je veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe. Súd prvej inštancie posúdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, ktorú preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019 medzi J. J., G. ako postupcom a EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom a oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Súd konštatoval splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorý žalovanú vyzval k úhrade dlžnej sumy, zároveň ju upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe a tiež v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru

vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, pri ktorých žalobca preukázal, že sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Súd dospel k záveru, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011 nemá všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., v zmluve absentuje správne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j). V zmluve je uvedené, že celková suma spojená s úverom je 7 897,59 Eur, takýto údaj je nesprávny. Žalovaná čerpala úver v sume 5 000 Eur, mala uhradiť 120 splátok po 76,59 Eur a poisťné v každej splátke je 2,59 Eur mesačne, ďalej mala uhradiť 119 Eur ako jednorazový spracovateľský poplatok a 2,99 Eur mesačne za správu úveru. Nakoľko poisťenie nebolo povinné, do výpočtu celkovej sumy podľa § 2 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z. vstupuje výška splátky bez poisťného, teda 74 Eur (76,59 - 2,59). Ak žalovaná mala uhradiť 120 splátok po 74 Eur (bez poisťenia), potom uvedené predstavuje sumu 8 880 Eur, ku ktorej je potrebné pripočítať aj spracovateľský poplatok 119 Eur, kedy tak v súčte celková čiastka predstavuje 8 999 Eur. V zmluve uvedená celková čiastka suma 8 870,05 Eur je nesprávna, uvedená v nižšej výške, než bola reálne suma splatná spotrebiteľom. Súd je toho názoru, že nad rámec sumy 8 999 Eur (splátky + spracovateľský poplatok), do celkovej čiastky by mal byť zahrnutý aj poplatok za správu úveru 2,99 Eur mesačne s ohľadom na počet splátok 120. Vychádzajúc z kritérií podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celková čiastka mala byť vo výške 9 357,80 Eur (splátky bez poisťenia + spracovateľský poplatok + poplatok za správu úveru).

3. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že s ohľadom na bod 5.5.3 Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, je posledná splátka, ktorú mala žalovaná zaplatiť (splátka splatná k 15.12.2021) v zostatkovej výške 64,05 Eur, v dôsledku čoho údaj celkovej čiastky predstavuje 8 870,05 Eur. Podľa názoru súdu veriteľ je povinný premietnuť všetky základné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru do úverovej zmluvy tak, aby v čase uzatvorenia zmluvy bolo spotrebiteľovi jasné, za akých konkrétnych podmienok zmluvu uzatvára, aká je výška jeho povinnosti pre daný mesiac, koľko má platiť za poskytnutý úver. V čl. 1 zmluvy o splátkovom úvere sa uvádza výška splátky a jej splatnosť len sumou 76,59 Eur mesačne v 15. deň v kalendárnom mesiaci, pri počte splátok 72, nenachádza sa údaj o tom, že posledná splátka úveru by mala byť v nižšej výške. V zmluve o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011 je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaná zaplatiť a nesprávne uvedená výška poslednej splátky, preto je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by mal nárok iba na vrátenie poskytnutej istiny bez úrokov a poplatkov. Pri poskytnutí úveru 5 000 Eur a odrátaní sumy 4 975,14 Eur, ktoré žalovaná na splátkach úveru uhradila, zostala žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24,86 Eur a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania 8 % ročne z dlžnej sumy, ktorý si uplatnil počnúc dňom 25.06.2019 podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb.z. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

4. Proti výroku II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. S odkazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/98/2017, sp. zn. 1ObdoV/10/2012, sp. zn. 4Cdo/90/2013 poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia, keď v odôvodnení súd zmätočne a nepresne uvádza počet mesačných splátok a celkovú čiastku spojenú s úverom. Súd v odôvodnení uviedol, že žalovaná mala úver splácať v 72 mesačných splátkach a celková suma spojená s úverom je 7 897,59 Eur, pričom z čl. I, bodu 1 zmluvy vyplýva, že počet splátok je 120 a celková čiastka spojená s úverom je vo výške 8 870,05 Eur. Následne v odôvodnení už súd uvádzal, že úver mal byť splatený v 120 splátkach a celková čiastka predstavuje sumu 8 870,05 Eur. Napadnuté rozhodnutie sa tak javí ako zmätočné a nepreskúmateľné, čo žalobca považuje za zásah do práva na spravodlivý proces, ak sa súd nesprávne oboznámil s priloženými dôkazmi a následne na základe toho aj nesprávne argumentoval v odôvodnení rozsudku. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu, v zmysle ktorého je v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011 nesprávne uvedená celková čiastka (8 870,05 Eur), ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, keď v zmluve sa uvádza údaj o výške splátok 76,59 Eur (aj po odpočítaní poisťenia 2,59 Eur mesačne), pri 120 splátkach predstavuje celkovú čiastku úveru podľa súdu suma 8 880 Eur. Súd vychádzal zo záveru, že v splátke ešte nie je zahrnutý spracovateľský poplatok 119 Eur a poplatok za správu úveru 2,99 Eur, čo bolo potrebné pripočítať k celkovej čiastke spojenej s úverom, ktorá tak mala predstavovať sumu 9 357,80 Eur. Žalobca sa nestotožnil s názorom súdu, že Zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, resp. obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Celková čiastka spojená s úverom uvedená v Zmluve vo výške 8 870,05 Eur je správna a spotrebiteľský úver nemožno

posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Podľa čl. I. bodu 1 Zmluvy sa žalovaná zaviazala splácať úver formou 120 mesačných splátok od splatnosti prvej splátky dňa 15.01.2012 do konečnej splatnosti dňa 15.12.2021 vo výške 76,59 Eur, teda v súlade s uzavretou Zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienky J. J., G., predstavuje celkovú čiastku spojenú s úverom suma 8 870,05 Eur. V zmysle čl. 5.5.3. Obchodných podmienok mala posledná splátka predstavovať zostatok pohľadávky, žalovaná mala zaplatiť 119 mesačných splátok po 74 Eur (splátka bez poistenia), pričom v tejto splátke je zahrnutý aj poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne ako aj spracovateľský poplatok vo výške 119 Eur a posledná 120. splátka vo výške 64,05 Eur, čo vyplýva zo znenia Zmluvy, ktorej súčasťou sú aj POP. V čl. II., bode 1. Zmluvy je obsiahnutá tabuľka, v ktorej sú uvedené druhy a výška poplatkov (spracovateľský poplatok, poplatok za správu úveru, poplatok za poistenie) a podľa čl. II., bodu 3. Zmluvy poplatky uvedené v tabuľke hradí dlžník v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Z uvedeného vyplýva, že v splátke po odrátaní poplatku za poistenie vo výške 2,69 Eur bola mesačná splátka vo výške 74,00 Eur, pričom v zmysle Zmluvy bol v splátkach zahrnutý aj spracovateľský poplatok 119 Eur a poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne. Žalovaná bola pri riadnom a včasnom splácaní úveru povinná uhradiť veriteľovi sumu v celkovej výške 8 870,05 Eur, nakoľko posledná splátka úveru bola v súlade s čl. 5.5.3. POP v poníženej sume vo výške 64,05 Eur ($119 \cdot 74 \text{ Eur} + 64,05 \text{ Eur} = 8 870,05 \text{ Eur}$). Určenie výšky poslednej splátky jasne a určito vyplýva z POP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Ak by aj celková čiastka spojená s úverom bola vo výške 8 880 Eur oproti v Zmluve uvedenej čiastke 8 870,05 Eur, išlo by o zanedbateľný rozdiel 9,05 Eur, v dôsledku čoho by bola aplikácia prísnej sankcie bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru voči veriteľovi zjavne neprimeraná. Prihliadnúc k obsahu Zmluvy žalobca uviedol, že zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ. Žalovaná bola v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaná o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinná plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Žalobca podporne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/21/2022, sp. zn. 12CoCsp/42/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/65/2021, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/56/2021. Na základe uvedeného sa žalobca nestotožnil s názorom súdu, v zmysle ktorého deklaroval, že zmluva obsahuje nesprávne uvedenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko názory uvedené v rozhodnutí sú arbitrárne, nepreskúmateľné a nemajú oporu v zákone. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanú zaviazá k zaplateniu sumy 3 694 Eur s príslušenstvom, prípadne odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, nakoľko je v týchto výrokoch vecne správny.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním vo výroku I., ktorým súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24,86 Eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 25.06.2019 do zaplatenia, tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal (§ 367 ods. 2, 3 CSP). Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal výrok II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a súvisiaci výrok III., ktorým súd žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 98,66 %.

8. V posudzovanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3 718,86 Eur s príslušenstvom titulom Zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 01.12.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu (J. J. G.) a žalovanou. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5 000 Eur, ktorý sa zaviazala splácať pravidelnými 120 mesačnými splátkami po 76,59 Eur, pri úrokovej sadzbe 10,90 % ročne, pri RPMN 13,39 %, spolu s poplatkom za poistenie úveru vo výške 2,59 Eur mesačne, s jednorazovým spracovateľským poplatkom vo výške 119 Eur a poplatkom za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne. Celková čiastka, ktorá bola spojená s úverom, predstavovala podľa údajov uvedených v zmluve sumu 8 870,05 Eur. Z výpisu z úverového účtu vyplynulo, že žalovaná čerpala finančné prostriedky titulom poskytnutého úveru vo výške 5 000 Eur a celkovo zaplatila na úver sumu vo výške 4 975,14 Eur. Listom zo dňa 06.03.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu

splatnosť úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019 právny predchodca žalobcu (J. J., G.) ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu ako postupníka.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

10. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu, že v zmluve o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 01.12.2011 bola nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tiež bola nesprávne uvedená výška poslednej splátky v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j), k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd sa stotožňuje s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia zmätočne a nesprávne uvádza počet mesačných splátok, ako aj celkovú čiastku spojenú s úverom. Výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, tak, ako ho urobil súd prvej inštancie, je skutočne nepreskúmateľný, nakoľko súd neprehľadným a zmätočným spôsobom vypočítal celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Táto skutočnosť však neznamená, že je nepreskúmateľný celý zamietajúci výrok II. napadnutého rozsudku, uvedené nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru postačuje zistenie jednej chýbajúcej alebo nesprávne uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako na ne odkazuje ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Po preskúmaní veci aj odvolací súd dospel k záveru, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej na základe uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitosti podľa ustanovenia 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve o úvere je nesprávne uvedená výška poslednej splátky. Odvolací súd poukazuje na to, že požiadavka na uvedenie výšky, počtu a termínov splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedená presne, spolu s celkovou sumou, ktorú má dlžník/spotrebiteľ vrátiť ide o určujúci údaj (pozri napr. rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/7/2023), nakoľko len takto môže spotrebiteľ poznať skutočný rozsah svojho záväzku. Súd prvej inštancie tiež správne uviedol, že je potrebné, aby bol spotrebiteľ už od začiatku informovaný, koľko finančných prostriedkov bude povinný ako dlžník vynaložiť, v akej výške splátok a v akom počte bude poskytnutý úver mesačne splácať.

12. Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 01.12.2011 vyplýva, že počet splátok je 120 a výška splátky je 76,59 Eur. Odvolací súd má za to, že pokiaľ právny predchodca žalobcu mienil vychádzať z iného počtu splátok, resp. splátok v inej výške, bolo jeho zákonnou povinnosťou údaje o výške splátky/splátok v zmluve o splátkovom úvere uviesť (§ 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.). Právny predchodca žalobcu v zmluve o splátkovom úvere neuviedol, že posledná splátka mala byť v inej výške ako bola zmluvne dohodnutá výška splátok 76,59 Eur. Ak v zmluve o splátkovom úvere (a ani vo formulári štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere) nie je osobitne uvedená výška poslednej splátky, je potrebné vychádzať z toho, že všetky splátky sú v rovnakej výške 76,59 Eur.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvodná ani argumentácia žalobcu, že údaj o tom, že posledná splátka je vo výške 64,05 Eur, jednoznačne vyplýva zo znenia zmluvy, ktorej súčasťou sú aj POP (obchodné podmienky J. J., G.). Výška poslednej splátky nebola pre spotrebiteľa uvedená jasne a zrozumiteľne, nakoľko v zmluve o splátkovom úvere sa k výške splátky uvádzal len údaj 76,59 Eur mesačne so splatnosťou k 15. dňu v kalendárnom mesiaci a podľa bodu 5.5.3 POP mala byť výška poslednej splátky tvorená zostatkom pohľadávky banky. Výška poslednej splátky tak bola upravená odlišne v zmluve o splátkovom úvere a v POP, čo nie je akceptovateľné, keďže výška splátky, ako aj výška poslednej splátky, musí byť uvedená priamo v zmluve. Takto formulovanú zmluvnú podmienku považuje odvolací súd za neprijateľnú, pretože umožňuje banke určiť výšku poslednej splátky prakticky

ľubovoľne (mohlo to byť žalobcom v odvolaní uvádzaných 64,05 Eur, ale rovnako tak 100 Eur alebo 1 000 Eur, ak by banka práve takúto sumu považovala za zostatok svojej pohľadávky). Pokiaľ má mať posledná splátka inú výšku než predchádzajúce splátky, musí byť táto výška poslednej splátky priamo uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V žiadnom prípade nemožno akceptovať formuláciu vo všeobecných zmluvných podmienkach (v tomto prípade bod 5.5.3 POP), podľa ktorej výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky. Ako už bolo uvedené vyššie, takáto formulácia umožňovala ľubovoľné určenie výšky poslednej splátky, preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá umožňovala banke určiť výšku poslednej splátky prakticky ľubovoľne, čo nesporne sťažuje (až znemožňuje) spotrebiteľovi posúdenie rozsahu svojho záväzku.

14. Odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci nebol sporný spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý bol založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretím zmluvy o splátkovom úvere dňa 01.12.2011, ktorá podľa právnej úpravy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. musela obsahovať zákonom stanovené náležitosti (§ 9 citovaného zákona). Obligatórnou náležitosťou zmluvy je aj výška, počet a termíny splátok a je jednoznačné, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu tieto náležitosti neobsahovala. Pokiaľ by mala byť žalovaná ako spotrebiteľ o týchto náležitostiach informovaná v POP, podľa názoru odvolacieho súdu uvedené podmienky majú charakter formulároveho dojednania a tieto skutočnosti sú tak zakotvené nie do individuálneho dokumentu, ale do dokumentu formulárovej povahy, vyhotoveného vo viacerých prípadoch, obsahujúceho iba zovšeobecnené údaje a informácie. Tento dokument nezohľadňuje individuálny charakter konkrétneho zmluvného vzťahu. K argumentom uvedeným žalobcom v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na to, že podstatnou je skutočnosť, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy výslovne ustanovil, že obligatórnou náležitosťou uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Vykonané dokazovanie preukázalo, že v zmluve táto zákonom vyžadovaná náležitosť uvedená nebola, následky absencie upravuje § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona tak, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Nakoľko žalobca neopodstatnene spochybňuje správnosť výroku II. napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa 387 ods. 1 a 2 CSP.

15. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej trovy nevznikli (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).